

GORENJEČ.

Političen in gospodarski list.

Vabilo na naročbo. »GORENJEČ« stane za celo leto samo 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Naroča se list lahko vsak dan, in naj se naročnina izvoli poslati upravnistvu.

Delegacije.

Ko je l. 1866 pri Kraljevem Gradcu Prusija uničila avstrijsko severno armado, na Ogrskem pa se je že javno kazala ustaja, je bil poklican saski minister grof Beust, ki je bil v širšem svetu mnogo bolj znan po svojih majhnih nožicah, nego po svoji državniški bistroumnosti, da uredi državno-pravne razmere v do takrat enotni Avstriji. Pri nas je bila tedaj vsemogočna ustavoverna stranka — celo v ljubljanski kazini praznovala se je dne 21. decembra vsako leto decembrova ustava —, na Ogrskem je bil priznan voditelj vse politike »narodov modrijan« Deak.

Po dolgem pogajanju se je sklenila med Beustom in Deakom realna unija, to je: glede notranje uprave se je razkosala cela država v dva dela cis- in translitvansko polovico. Iz do tedaj enotne države nastali ste dve državni telesu, ki sta glede vse notranje uprave popolnoma samostojni — upeljal se je dualizem.

Realna unija pa se nam kaže s tem, da se imajo nekatere zadeve kot: vojaštvo, mornarstvo, zastopstvo monarhije na zunaj itd. opravljati skupno. V to svrhu so nastali skupni državni ministri in delegacije, to so odseki obojestranskih parlamentarnih zastopov, ki imajo enkrat zborovati na Dunaju in drugič v Budimpešti.

Posebne uglede si delegacije, četudi obstoje že čez 30 let niso pridobile. Nekak instrument so, ki je na razpolago vsakemu ministru, četudi — kakor naš sedanji vojni minister —, ni mojster v muziciranju. Dovoljijo vse, kar se od njih zahteva, in to je menda tudi njih glavni pomen. Da, celo v slučaju, če kak minister izda nekaj milijonov, ne da bi delegacije o tem kaj vedele, kakor se je zgodilo pri ekspediciji v Kino, ne zapazimo v delegacijah zaradi tega nikake posebne indignacije.

Vsako more priznati, da manjka delegacijam vsaka življenska moč, da nimajo nikakega vpliva, niti na tok zunanje politike, niti na upravo skupnih zadev.

Pri letošnjem zasedanju smo opazili, da so vsi slovanski delegatje — torej večina — se izrekli proti trozvezi.

Te izjave pa ne bodo imele niti najmanjšega vpliva na zunanjo politiko, temveč je minister Goluchowski v tisti sapi, ko je slišal te govore, izjavil, da se bo trozveza ponovila.

Delegacije se imajo pečati tudi z bosanskim proračunom, ali nimajo toliko moči, da bi prisilile ministra Kallay-a, da pokaže računske zaključke o bosanski upravi.

Ta onemoglost pa nikakor ni slučajna, temveč ima svoj državno-pravni vzrok. Načelo vodilnih faktorjev pri upeljavi dualizma je bilo razdeliti vladno moč na dva privilegirana naroda: tostran Litve med Nemce in ono stran Litve med Ogre. Iz tega vidika ustvarjena je naša decembrova ustava.

V tem duhu so prirojeni vsi poznejši državno-pravni zakoni, vsi volilni redi. Beust in Deak sta bila namreč mnenja, da je mogoče politično moč, kakor sta jo razdelila leta 1867 po umetno prirojenih ustavnih zakonih in volilnih redih petrificirati na večne čase. Pravni temelj delegacij sloni torej na starem našem centralizmu, na mnenju, da je mogoče veliko in večnarodno državo vladati iz sence sv. Štefana. A kljub temu načelu ne voli delegacij centralni parlament kot tak, ampak volijo jih poslanci posameznih dežel. In v tem tiči tisto notranje nasprotje cele inštitucije, ki ji vzame vsako življensko moč. Ta čudna inštitucija nam je živ dokaz, prava personifikacija vseh naših ustavnih bojev, sloni namreč na centralistični podlagi, ogrnjena pa je s federalistično haljo.

Še bolj nedoločeno in nejasno je postalo delovanje tega quasi-parlamenta s tem, da je prevzel tudi upravo Bosne in Hercegovine. Ti dve deželi nimata nikake državno-pravne zveze z monarhijo. Vsaka državna polovica izkuša sicer dobiti upliva na to upravo, a vse je zavito v neko tajinstveno temo. Uprava nikakor ni taka, kakor se slika iz ministrovega sedeža in vsak naš — vsaj mali — trgovec, ki je poslal blago v Bosno ali Hercegovino, ve, da je velika sreča, če kupnino tudi izterja.

Delegacijam se sicer predloži nekaj proračun; kako pa se uprava drži tega proračuna, o tem nimamo nikake kontrole, ker minister ne da obračunov in jih ne pokaže za noben denar. V javnem listu smo celo brali, da se v Bosni pobira včasih mnogo večji davek, nego stoji zapisan v proračunu.

Iz navedenega izhaja za nas, da realne unije, kakor obstoji dandanes z delegacijami na čelu, ni in ne more biti končna rešitev našega državnopravnega vprašanja, — ampak le nekak prehodni štadij — in naj se ta drži tudi še nekaj desetletij.

Okrajna hranilnica in posojilnica v Škofji Loki

je pričela svoje uradno poslovanje z dnem 10. decembra 1900 ter uradovala vsaki dan, izvemši velike cerkvene praznike od 10. do 12. ure dopoldne. Pri uradovanju sta bila vedno navzoča dva člana načelstva, tako da je eden izmed njih opravljal službo blagajnika, drugi pa službo knjigovodja.

Načelstvo je imelo vsaki teden enkrat svojo redno sejo ter reševalo v svoj delokrog spadajoče stvari. Načelstvo je v svoji seji dne 20. decembra 1901 sklenilo, da za dobo svojega poslovanja imenuje pravnega konsumenta, kateremu se je določil njegov delokrog, ter se je ponudilo to mesto gospodu c. kr. notarju Nikotu Lenčku, kateri je to častno mesto tudi radovoljno prevzel ter veliko pripomogel s svojim vplivom in dobrim nasvetom, da ima zavod v prvem letu tako povoljni računski zaključek.

Kakor iz računskega zaključka razvidno, je imela posojilnica skupnih prejemkov K 471.422·75, skupnih izdatkov pa K 449.755·41, torej prometa K 921.178·16.

Vložnikov je bilo 562, kateri so 1007 krat vložili na 562 vložnih knjižic svoto K 337.023·65, dvignili pa 265 krat K 88.520·06, tako da je ostalo vloženega denarja še K 248.503·59 na 508 knjižicah, ker se je 54 knjižic popolnoma realiziralo.

Ako prištejemo k tej svoti še kapitalizovane obresti za leto 1901 K 6.252·65, imamo skupnih hranilnih vlog K 254.756·24.

Posojil je izplačala okrajna hranilnica in posojilnica skupno, in sicer meničnih K 35.076·—, na dolžna pisma s poroštvom K 24.690·—, na hipoteko pa 133.740·—, skupaj K 193.506·—, vrnjenih je bilo pa K 31.008·62, tedaj stanje koncem leta 1901 K 162.497·38.

Koncem tega leta je bilo devetdeset dolžnikov ter znaša povprečna svota za enega dolžnika K 1805·52, najmanjše posojilo znaša K 100, najvišje pa K 11.000.

PODLISTEK.

Kranj in zadnje ljudsko štetje.

Dne 31. decembra leta 1900 je bilo na vsem Kranjskem navzočega prebivalstva 508.348 duš, za 9390 več kakor leta 1890. Prebivalstvo se je torej pomnožilo prav malo, ne popolnoma za dva odstotka. Naraščaj je velik le v krajih, kjer so večja obrtna in slična podjetja, kakor n. pr. v Kočevju (2422 prebivalcev, naraščaj nad 60%), v Trzinu (2626 prebivalcev, naraščaj 25%), na Jesenicah (3601 prebivalcev, naraščaj 76%), v Spodnji Šiški (2808 prebivalcev, naraščaj 91%) itd.

Vlekmetiskih krajih se je število prebivalcev povečalo za neznatne odstotke, ali se celo zmanjšalo; podobno velja o malih mestih, kjer so meščani navadno tudi kmetovalci (Škofja Loka 2210 prebivalcev, naraščaj samo 2 osebi). Le Kranj je v tem oziru izjema; dne 31. decembra 1900 je štel 2485 prebivalcev, za celih 20 odstotkov (to je 422 oseb) več kakor leta 1890. Kranj presega v tem oziru Ljubljano, ki je narasla le za 15% (z vojaštvom ima zdaj 39.139 prebivalcev).

To je vsekako čudno, ker vemo, da ga ni pod slovenskim soncem kraja, ki bi bil do zadnjih let bolj gledal na to, da zasluži priimek «star», kakor Kranj. Tudi ne vidimo, da bi se bili Kranjci pri možitvi in množitvi preveč zasopli . . . Uganko nam razreši lepo poslopje na severozapadnem koncu: gimnazija.

V tekočem računu izplačalo se je K 22.705·22, vrnilo pa K 9.705·22, torej znaša isti z dnem 31. decembra 1901 še K 13·000.

Pri tujih denarnih zavodih se je naložilo tekom leta svoto vračunski narastle obresti v l. 1901 K 127.691·01, dvignilo pa je K 61.794·58, tako da je še naloženega K 65.896·43.

Deležnikov šteje naša posojilnica skupaj 133, in sicer 47 glavnih deležnikov, kateri so vplačali skupno 128 deležev po 50 K, t. j. K 6.400, in 86 vplačanih opravičnih deležev po 2 K, t. j. K 172·—, tako da je dolžna deležnikom K 6.572·—.

V zmislu § 3. združenih pravil pridejala se je cela vplačana vstopnina deležnikov v rezervni zaklad in znaša isti z dnem 31. decembra 1901 K 268·—.

Na neporabljenih tiskovinah je ostalo vrednosti še K 500·— in vrednost inventarja po odpisu K 46·70 znaša K 1.188·29.

Na zaostalih obrestih ima ta zavod tirjati še od dveh dolžnikov K 46·70, nasprotno pa je sprejel v letu 1901 za leto 1902 naprej plačanih obresti K 1.072·20.

Raznih drugih prejemkov je bilo K 13.968·80, izdatkov pa K 13.917·80, tako da pri tem računu še dolguje K 51·—.

Koncem leta 1901 je bilo gotovine v blagajnici K 21.667·34.

Ako se na podlagi ravno povedanega primerja hranilnično imetje, t. j. njena aktiva K 264.796·14, z njenimi dolgovi K 262.719·44, je imela posojilnica čistega dobička K 2.076·70, ako se prišteje k temu še rezervni zaklad s K 268·—, tedaj končnega dobička K 2.344·70.

Konečno se mora izjaviti na tem mestu zahvala vsem onim, ki so pripomogli, bodisi da so ali izročili vloge, bodisi, da so s priporočilom pripomogli do tako ugodnega prvoletnega uspeha, posebnost pa bodi izrečena najtoplejša zahvala gg. deležnikom, da so iz čistega rodoljubja zastavili svoje ime in imetje za varnost in neomejeni kredit, katerega uživa ta mladi, pa krepki zavod. Dal Bog, da bi sadovi tega domoljubnega podjetja prav kmalu dozoreli in da bi ta posojilnica z bodočimi letnimi zaključki pokazala, kako potrebna in prikladna je bila razmeram ta denarna naprava, katera želi s svojimi končnimi uspehi pomagati le obče koristnim in dobrodelnim namenom.

Poltisoč prebivalcev — vsaj desetmesečnih — je preiskrbelo kranjskemu mestu; ko bi pa ob dnevu štetja (31. decembra) ne bile slučajno božične počitnice, bi število prebivalcev ne bilo poskočilo le za 422 oseb, ampak vsaj za toliko, da bi vseh prebivalcev bilo nad 2500. — Da pride ta napredek le na račun gimnazije, je jasno tudi iz dejstva, da se število hiš v Kranju tekom 100 let ni pomnožilo skoro nič, dasi vemo, da se iz števila hiš ne sme vedno sklepati na število prebivalstva. — Pred 90 leti je pogorel skoro ves Kranj, v novjšem času pa pogaša trohica vode, kar je imamo, menda ves — tudi potreben ogenj! —k.

Nov izlet na Gorenjsko.

Dika slovenske zemlje, divni, od narave tako bogato obdarjeni radovljjski okraj je pokazal v nedeljo dne 1. junija t. l. svetu nov, doslej še neznan kras, ki utegne po svoji lepoti in prijetnosti privabiti obilo izletnikov na Gorenjsko.

Za nami! Vidovec — klasična tla — nastopimo! Tako imenuje v svojih poezijah dr. Lovro Toman skalo, ki štrli kakor naraven razglednik izmed porobja nad Kamno gorico. Često je posedeval na njej nepozabni naš prvoboritelj, zatopljen v razgovor s svojo muzo ali pa vglobljen ob razgledu z obsežnega vidika v svoje načrte za gorenjsko železnico, katero je svojim rojakom tudi izposloval. Na tej skali stojimo sedaj tudi mi.

V Kranju, 7. junija.

Državni zbor bo imel le še prav malo sej. Listi poročajo, da bo sklep državnozbornskega zasedanja dne 14. t. m., potem pa se snidejo deželni zbori. — Poslanec Dasinski je vložil nujni predlog glede krvavih dogodkov v Lvovu. Zbornica je razpravljala zakon o davčni olajšavi za poslopja z zdravimi in cenimi delavskimi stanovanji. Vlada sili v ospredje predlogo o davku na vozne karte, čemur pa se upirajo Čehi, češ, da začno takoj obstrukcijo.

Novi zakonski načrti. Vlada je dne 30. maja predložila poslanski zbornici načrt zakona, s katerim se zvišujejo pokojnine onih uradnikov, ki so šli v pokoj pred letom 1898 za 10 odstotkov in načrt zakona o zvišanju pokojnine uradniških udov za 15 odstotkov.

Avstrijski državni proračun, kakor sta ga sprejeli obe zbornici s finančnim zakonom vred, znaša 1.689,116.863 K izdatkov in 1.690,182.264 K dohodkov.

Predsednikom francoske zbornice je izvoljen Leon Bourgeois.

Ustaja v Arabiji, kjer se pojavlja staro sovraštvo med Arabci in Turki, postaja čimdalje bolj resna. Arabci sovražijo svoje turške častnike in nemogoče ni, da zbeže na stran ustašev, ki so večinoma sestavljeni iz Arabcev. Turki se boje, da se dvigne vsa Arabija in odpade od Turčije.

Vojna v južni Afriki je končana s popolno in skoro brezpogojno kapitulacijo Burov. Buri so se odpovedali neodvisnosti in se zadovoljili z omejeno amnestijo in z raznimi finančnimi dobrotami ter z neobvezno obljubo, da dobe svoj čas neko avtonomijo. — Do zadnjega takega sklepa ni nihče pričakoval. Krüger hoče protestirati.

Dopisi.

Iz Stražišča. Binkoštno nedeljo popoldne je sklical pripravljalni odbor za ustanovitev gasilnega društva, čegar načelnik je gospod Josip Benedik iz Stražišča in podnačelnik gospod Josip Schiffrer iz Zgornjega Bitna, nekatere može in fante na skupen dogovor glede ustanovitve gasilnega društva pri nas. Ta odbor je bil povabil tudi načelnika kranjskega gasilnega društva, gospoda Alojzija Pečnika, ki je tudi prišel in razložil pomen in potrebo tako važnega dobrodelnega društva, kakor je ravno gasilno društvo. Pač zadnji čas je že

Eden najlepših in najobsirnejših razgledov na Gorenjskem se nam tu odpira. Pregledamo dobre pol Gorenjske, in to tako lepo pred seboj kakor odprto knjigo. Vidimo Grintavec in njegove sosedo do Kamnika, na levo Karavanke do Kepnih obronkov in krasno skupino Julijskih Alp. V tem okviru snežnikov so bujno razvrščeni nebrojni holmi in kraji po rodovitni gorenjski planoti. Košati gozdi in sivi gradovi, trdni in razvaljeni, mečejo oči. Vse to preprezajo bele ceste in železnico, ki se premika pred nami kakor otročja igračka. Globoko pod nami se vijugajo neštivilni ovinki modrozeleni ali pa belo peneče se Save, ki se zaleskečejo tuintam ob sončnih žarkov liki malim jezerom.

Ob porobju dalje nas vodi nova pot nad divje razritimi pečinami, ki so delomn že premoščene z galerijam. Dospemo na najlepše mesto, na Mili pogled — tako ga ljudstvo imenuje. Razgled se ti razprostre še bolj proti vzhodu, a pod teboj je divje. Tu se spustiš lahko tudi skozi Škrbinje pod skale in dalje v dolino.

Ves čas hodimo po hladni bukovi senci. Iz nje stopamo le k razgledom. Zadnjikrat izstopimo, ko se nam odpre nova krasna slika: v ospredju razvalina Pusti grad (Wallenburg), nekdanje sodišče radovljiško — za časa Valvasorja že razrušen —, v ozadju, ravno za njim, pa Triglav. Tu so jako umestno nameščene — za naše kraje novost — deske z obrisi in imeni gorá in krajev, ki jih vidiš naokrog.

bil, da se v tako veliki občini, kakor je ravno naša občina, osnuje tako potrebno in koristno društvo. Zanimanja zanj je dovolj, saj se je prvi dan vpisalo, oziroma zavezalo 66 mož in fantov, da takoj pristopijo, ko se ustanovi. Ljudje sami dobro mislijo, da bi bilo tako društvo silno potrebno ob času kakega požara. Seveda tudi ne manjka nasprotnikov, ki razširjajo in begajo tukajšnje posestnike, da bodo morali pri davkih plačati 8000 kron, ako se tako društvo osnuje. Toda odbor naj se započete delo ne ustraši in naj ne posluša takih ljudi, katerim ni mar nobeno koristno delo, temveč le zabavljanje. Le pogumno naprej! Glavno besedo pa ima gotovo naša občina, katera je dolžna po vseh svojih močeh podpirati uresničenje take naprave, saj vendar v prvi vrsti koristi tako društvo več ali manj vsem občanom, kakor tudi vsakemu posebej. Od občine je odvisno nadaljnje delovanje pripravljalnega odbora. In če sem prav poučen, naš občinski odbor z županom vred ne nasprotuje ustanovitvi gasilnega društva. Razgovora na binkoštno nedeljo se je udeležil tudi naš župan, gospod Fr. Schiffrer, z nekaterimi občinskimi odborniki in priliko so imeli, da so se jasno in odkrito poučili o namerah in koristi takega društva. Upamo, da se bo občinski odbor krepko zavzel za to stvar in tako pomagal do uresničenja ustanovitve gasilnega društva. — Pravila se bodo v kratkem predložila deželni vladi in ko bodo potrjena, gre pripravljalni odbor lahko takoj na delo, ako mu bo občina stala na strani z odprtimi rokami, ker bode treba nakupiti nekaj potrebnega gasilnega orodja.

Iz Bukovščice. Pred nedavnim časom je poročal »Gorenjec« tužno vest o smrti našega konzula. Ožji njegovi somišljeniki in prijatelji so mu pač želeli, da bi ga bil Bog ohranil še mnogo let, toda usoda mu ni bila mila. Prijela se ga je jetika in kmalu je bilo po njem. Prijatelja spoznaš v nesreči, pravi pregovor, ki je tudi resničen, kajti sedaj, ko je »konsum« preminul, ni nikogar, da bi žaloval po veliki izgubi prijateljstva. Žalujejo pač, toda po 360 K, katerih najbrže ne bodo nikdar več videli. Župniku Moretu se torej slabo godi, ko vidi, da ni študiral zadosti za komija in da je moral tako hitro odstopiti od mastnih zaslužkov, o katerih je sanjal pred osnovanjem. Njemu se predpisuje največ krivde, da je

Navzdol do Save dospemo v desetih minutah ob klopicah našega društva, nameščenih na zanimivih ali prijaznih mestih, mimo manjših razgledov skozi majhno vasico Mošnje na novi, od našega društva zgrajeni mostič čez Savo.

Precej na prvi pogled se ti prikupi ljubki, a solidno iz hrastov in mecesnov izdelani prehod. Izdelal ga je v tej stroki izvežbani stavitelj, tesarski mojster Dornič, po načrtih Žumrovih mostičev v Vintgarju. Most nosijo deloma hrastove in kostanjeve koze, deloma utrjene skale. Z mostiča vidiš navzgor po strugi razvalino in Rjavino, navzdol pa železnico, ko prihaja iz tunela, s Storžičem v ozadju. Na drugi strani te objame precej gosto smrečje, katerega hlad te spremlja do visokega rova pod železniško progo. Za njim zagledamo že naš cilj: starodavno mestece Radovljico. Brez postankov ne potrebuješ za vso pot tri četrti ure.

Opisati Radovljico in njene mnogobrojne mične izlete ter Kamno gorico z njenim zanimivim žrebjarstvom, — čeprav bi to tudi gotovo marsikoga zanimalo — ne dopušča določeni obseg tega spisa. Veselilo pa bode marsikakega izletnika, če izve, da se lahko vselej nasladi v Kamni gorici ali v bližnji Kropi z izvrstnimi potočnimi postrvmi.

Temu kratkemu popisu naj dodamo še sledeče: Kdor domačinov je prišel doslej po novi poti v Kamno gorico, se je čudil, zakaj se je šele sedaj napravila, in to tembolj,

konsum tako hitro končal. Saj pa tudi ni čuda, ker je imel tako spretno prodajalko, o kateri se danes čudno govori. Nasprotno pa je imel župnik More tudi dovolj drugih skrbi, kajti kuharica se je omožila in je bilo treba bale. Veliko pač ni potrebovala, ker je ostala po poroki še naprej v župnišču s svojim možem, s katerim je prebila medene tedne v župnišču in kjer se sedaj prebivata. To je pa že škandal in pohujšanje mladine, če bomo mi župljani še nadalje trpeli, da bo organistova žena, ki je ob enem tudi župnikova kuharica, stanovala s svojim možem v župnišču. Zakaj pasmo moralizirati «mežnarijo», če je bilo še sedaj dosti prostora za stanovanje v župnišču? Bi li ne bilo bolje, da bi dali mežnarijo v najem, ker stoji prazna? Danes pozivljemo župnika Moreta, da končno uredi svojo zadevo in pusti ženo organista z njim vred v mežnarijo, katero smo morali sezidati samo za njega. Sliši se, da je organist že trikrat ušel in nihče ni vedel zakaj? Tudi mi farani hočemo na jasnem biti zavoljo naše mladine, da se ne pokvari z nepotrebnimi ljudskimi šalami in dovtipi, ki se vporabljajo samo radi župnikove neprevidnosti. Mislimo, da nam ne bo treba več v tej zadevi pisati; če pa se hoče župnik še nadalje norčevati iz župljanov, slobodno, no, potem bo treba pisati drugače.

Več župljanov.

Iz Velesovske župnije. Lepa je naša župnija, lepa tudi naša cerkev in močno obiskana je božja pot, katero je obiskalo vsako leto mnogo romarjev. Toda sedaj so jo začeli opuščati. Ni pa čuda, če nas romarji zapuščajo in pa cerkev, ker, če bo šlo tako naprej, bomo še domačini malo hodili v cerkev. — Dan sv. Rešnjega Telesa je bil krasen in za procesijo zelo ugoden. Vročine ni bilo in veseli smo čakali na sprevod, Toda procesija se je bila slabo obnesla. Naš župnik Blaž Petrič je bil silno razburil ljudstvo. Sneti je namreč pustil bandero, da je tako onemogočil, da niso «fantje» za procesijo nosili bandero. Hotel je na vsak način, da bi bili možje nosili bandero, kakor je to hotel na veliko noč, a temu so fantje brez posebnosti konec storili in zabranili možem nositi bandero, vsled česar ga je toraj župnik pustil sneti in ga je dal v svojo «šackamro». Ko je prišel župnik

ker je najnaravnejša neposredna zveza med kraji onkraj Save in Radovljico, ki je uradno središče v tem okraju.

Mnogi prorokujejo z ozirom na bližino železnice (postaji Otoče in Radovljica) izletom po novi poti veliko prihodnost. Res napraviš lahko vsled ugodnih prometnih razmer ves izlet brez najmanjšega napora v enem popoldnevu.

Nemalo pa jih je, ki so veseli, da so odkrili novi kras domačini, ne pa, kakor običajno, tujci. Le na ta način se osamosvojimo. Kdo je še pred desetimi leti mislil na koristi od Vintgarja, Vrat, Planice v narodno-gospodarskem oziru? Sedaj že stojite pred Vintgarjem in Planico lepa hotela, ki sta v domačih rokah, a v Vratih nastaja tako gostišče. Dolina Draga pri Begunjah, Zelenica, Belica, Pišnica, Rudnica, Bogatin, Možic itd. itd. so še zakopani zakladi, ki bi bili, da so v drugih deželah, že davno izkoriščeni.

Domačinov sveta dolžnost je, da v tem oziru tako krepko podpro naše društvo, kakor je storila to radovljiska okolica. Čast in hvala ji! Na ta način se vzbudi in podkrepi tudi navdušenje in delovanje za lepo našo planinsko stvar. Izletniki pa naj z obilnimi poseti izkažejo, da ravnokar z velikim trudom dogotovljeno delo ni bilo zaman. To je naša najiskrenejša želja.

Naj pomnijo naši prijatelji, kadar ne utegnejo med veličastne pečine Vrat ali med visoke stene Vintgarja, da imajo tu v malem obsegu tudi divje skalovje, a zraven prelep in pregleden razgled po Gorenjskem!

Po «Planinskem Vestniku».

Petrič, smo imeli dva bandera, sedaj imamo jednega in še tega ni pustil nesti pri procesiji, čeravno je v ta namen kupljen. Zakaj župnik ni pustil bandera nositi, nam ni natančno znano. Mislimo si, toda tudi poklicani niso neomadeževani. Kakor rečeno, se je procesija vršila brez bandera. Mislili smo, da pride do škandala, ker so bili ljudje tako razburjeni. Toda bilo je vse mirno, ker tudi naše ljudstvo se je pričelo zavedati. Ko je župnik došel z Najsvetejšim mimo fantov, oziroma občinstva, so poklekli ali po odhodu niso šli za njim, temveč v gostilno in se je procesije udeležilo le 16 parov možkih. Še celo župnikov največji pristaš se ni mogel brzditi; šel je do sv. Marjete, tam pa jo je krenil po slabi poti čez hrib. Da je mogel naš župnik tako samolastno postopati, ni čuda, ker so naši ključarji podobni lesenim vojakom na strehi, kateri se sučejo kakor veter vleče. Že ob veliki noči bi bili morali takemu ravnanju konec storiti, ko je Matevževa žena prosila Lovrenca, če se fanti z nosilci bandera primejo. Ali Lovrenc je bil pameten in se ni udal. Imenitna pa je bila misel župljana, da so šli, ko je župnik s procesijo odšel, v cerkev po prazno stoječe palice in jih postavili pred cerkev, da so krasile župnišča stran, ker okna v župnišču so bila prazna. Na vsakem skromnem oknu so gorele lučice in so se nahajale podobe ali v župnišču jih ni bilo, ker župnik sveč ne more kupiti. — Sedaj pa vprašamo Blaža, li je on kupil bandero ali mi? Upamo torej, da pri prihodnji procesiji ne stori nikdar več kaj tacega, ker tako počenjanje mora zatreti v najbolj verskem srcu ves čut in naj se potem župnik ne čudi, če bomo opuščali cerkev. Kje se toraj pričinja pešanje vere?

Župljani.

Iz cerkljanske župnije. Neki človek, ki je pretečeno leto omožil svojo hčer, seveda na prav novi in imenitni način, baha se okrog in slepi ljudi s tem, da pravi: «Pol četrt tavezant sem ji dal, le leži naj po cele dneve, saj tavezanti delajo.» Trompeta, neki tam blizu doma, tajni njegov agent za baharije, ki ima trebuh za Bogá, potrjuje vselej s tem, češ: «Primojduš, vse je res, kar je zdaj Aleš rekel.» Da se tem baharijam pride v okom, je ime pisca te notice v uredništvu tega lista na razpolago. Izjavljam, da je vse zgoraj omenjeno gola baharija od teh ljudi. Res je pa le, da svoji hčeri ni ničesar dal, saj menda tudi ničesar imel ni. Trompeta pa dela za sit trebuh. Kogar ni nič sram, bi bil sposoben še za kaj drugega. Resnica oči kolje, pravi star pregovor; toda ti ljudje imajo debelo kožo, in težko, prav težko jim prideš do živega. Če se ta samopašnost ne nasiti s temi vrsticami, se jim bo moral ponuditi v postrežbo kak bolj masten založek. Eden, ki ve vse dobro.

Novičar.

Na Gorenjskem.

Osebnosti. Gospod Karl vitez pl. Hillmayr, železniški računovodja v Kranju, je imenovan postajenačelnikom v Vizmarjih. Na njegovo mesto pride računovodja gospod Rudolf Hoffman iz Unzmarka. — V Škofjo Loko je premeščen gospod Karl Gutman iz Kamnika. — Gospod Ivan Orel, železniški uradnik v Ratečah je prestavljen v Brnco. — Predsednik odvjetniške zbornice je izvoljen dr. Danilo Majaron.

Vodopravno postopanje v zadevi Kokrškega vodovoda se prične komisijonalno obravnavo v torek, dne 10. t. m. ob 9. uri dopoldne pri izviru takozvanega Čemšenikarjevega studenca. S tem korakom se bliža za Kranj in okolico naravnost pereče vodovodno vprašanje zadnjemu stadiju. Brez dvoma je, da se bo prav v kratkem času začel graditi vodovod, ki bo za ljubljanskim največji na Gorenjskem in iz narodno-gospodarskega stališča neizmerne važnosti za Kranj in okolico. Človek bi mislil, da se bodo glede na to pomirile strasti in da bo pojenjalo ono nizkotno nasprotovanje in hujskanje zoper vodovod, ki je nastalo iz zgolj malenkostne osobne mrznje do onih, ki so spravili vodovodno vprašanje v pravi tir. A kakor se nam poroča, so nasprotniki v Kranju zopet začeli z zahrbtnim hujskanjem ruvati zoper vodovod, dasiravno bi se bili pač že lahko pre-

pričali, da ne morejo več preprečiti Kokrškega vodovoda, temveč pričetek zgradbe k večjemu za nekaj tednov zadržati — na škodo mesta in prizadetih vasi. Ker bi pri meščanih pošteno naleteli, so se nasprotniki vrgli na deželo, kjer podpihujejo mlinarje in žagarje ob Kokri, da naj zahtevajo pretirane, naravnost smešne odškodnine. Najrajše pa begajo vaščane z lažjo, da bodo morali plačevati ogromne vodovodne stroške. V pomirjenje duhov naj povemo, da gledé stroškov ostane vse tako, kakor so se interese na deželi pogodili s kranjsko občino leta 1898. *Na en goldinar direktnega (starega) davka pride 4 gld. vodovodnih stroškov enkrat za vselej ali pa skozi 52 let vsako leto 20 kr. vodovodnih naklad od vsakega goldinarja. Vzdrževalni stroški bodo znašali 5 kr. od goldinarja.* Ti malenkostni stroški, ki so vsekakor manjši, kakor dosedanjí stroški za dovažanje vode, se vaščanom ne bodo in se glasom pogodbe ne smejo zvišati, če bi se tudi prekoračil proračun za zgradbo vodovoda. Vodovod se bo gradil kot deželno podjetje. Pozivljamo interese po deželi, da naj se udeležijo komisijonalne obravnave na lici mesta, pri kateri priliki se bodo lahko prepričali o resničnosti tukaj navedenih podatkov.

«Gorenjčev» članek «Dvojno naziranje» iz 20. številke t. l. sta ponatisnila doslovno tudi «Slovenski Narod» in goriška «Soča». Tudi sobotni «Slovenec» mu je posvetil cel uvodni članek. Med drugimi smo zapazili tudi v «Vseučiliškem Zborniku», da je ponatisnjen članek o jugoslovanski univerzi iz 46. številke l. 1901. Koblar pa piše v «Slovenskem Listu», da je «Gorenjec» zakotni listič, katerega nihče ne smatra resnim.

Pričetek pouka in počitnic na ljudskih šolah. Deželni šolski svet kranjski je v zadnjem času izdal več odredb glede pričetka pouka in malih počitnic. Tako se določa, da se mora pouk pričeti takoj prvi dan šolskega leta in mora biti že prej pripravljeno vse potrebno. Božične počitnice se omeje samo na 24., 25. in 26. decembra: v dnevih, ob katerih se učenci udeležijo procesije sv. Marka, prošnjih procesij, dan sv. Alojzija, dalje ob misijonskih in lokalnih slavnostih, se pouk ne sme opustiti. Na dan, ki je določen za prejem sv. zakramentov, so prosti pouka samo učenci onih razredov, ki so že bili pri prvi spovedi. Dalje odpade dosedaj prosti semanji dan na deželi. Nasprotno pa še ostane pouka prost pustni torek popoldne, pepelnica in dan vseh vernih duš.

Ministrski predsednik v nevarnosti! V «Gorenjcu» od 17. maja smo že zabeležili vest, da je c. kr. ministrstvo za notranje zadeve zavrnilo pritožbo kranjskih malkontentov radi odgoditve volitev v okrajno bolniško blagajno. «Slovenski List» od 24. maja je kar pihal od jeze in se je čudil, «da je rešitev dotičnega odloka c. kr. ministrstva bila dostavljena prej «Gorenjcu», kakor pa dotičnim, ki so pritožbo uložili». Pri tej priliki je seveda «Slovenski List» po stari navadi odposlal nekaj surovih psov in neopravičenih sumničenj na — napačno adresu. Te dni enkrat se je našim nezadovoljnejšem šele dostavila ministrska razsodba. In sedaj bo gotovo zanimalo p. n. gg. malkontente, in tudi naše cenj. bralce, kako je mogel naš list že prej poročati o tej razsodbi. No, stvar je prav jednostavna. Kakor znano, se je odgodila volitev v okrajno bolniško blagajno, določena na 2. marca. V nedeljo zjutraj 2. marca se malkontenti niso mogli pomiriti in takrat smo poročali: «Pritožili so se (malkontenti namreč) brzojavno na deželno vlado in na ministrskega predsednika. Ubogi Körber, strašno se je moral prestrašiti Pavšlarjevega telegrama!» Kakor smo pozneje izvedeli, je itak že s skrbmi preobloženemu ministrskemu predsedniku ta brzojav popolnem pokvaril kosilo in nedeljo popoldne. Sklenil se je maščevati. On pozna dobro naše klerikalce in malkontente (kdo bi pač ne poznal takih korifej!) in kmalu je bil gotov načrt za krvavo osveto. Kakor hitro je bila napominana pritožba rešena, se je ministrski predsednik vsedel in takoj ter pred vsem o tem poročal po dopisnici uredništvu «Gorenjca». Dobro je vedel, da bodo kar besneli jeze, če bo «Go-

renjec» prinesel poročilo o zavrtni pritožbi, predno bi se našim junakom o tem sploh kaj sanjalo. Tako je prišlo, da nam je bilo mogoče vsled «visokih zvez» poročati o usodi famozne pritožbe, predno se je o tem obvestila deželna vlada in tukajšnje okrajno glavarstvo, še celo prej, predno so to izvedeli prečast. gg. prof. dr. Debevc, dekan Koblar, kaplan Potokar in suplent Remic (po abecednem redu, da ne bo zamere) in — horrible dictu — še mnogo prej, predno so kaj takega slutili gg. Pavšlar in tovariši. Maščevanje je bilo popolno! Bojimo se le, da je gospod Körber napravil račun brez svetnikov krog «Slovenskega Lista»! Kaj pa, če se sedaj spravijo nanj? Morda že današnji «Slovenski List» prinese duhovito notico: «Gospod Körber je še vedno ministrski predsednik na Dunaju, kjer je njegov — —» a pardon! hoteli smo reči, «dasiravno je o neki ministrski razsodbi obvestil prej «Gorenjca», nego uredništvo «Slovenskega Lista». Ta notica ponatisnjena zaporedoma v par številkah «Slovenskega Lista» mora omajati stališče še celo ministrskemu predsedniku. In prav bi mu bilo! Zakaj se pa spušča v boj s takim nevarnim nasprotnikom, kakor so naši malkontenti?

V dijaški kuhinji v Kranju se je izdalo meseca maja 1998 kosil in večerij, dijaki so prispevali 638-92 K.

Padla je v soboto proti večeru hčerka tukajšnjega čevljarja Pavla Strniša iz vrta pod Jelenom v višini okrog 15 metrov. Obležala je nezavestna, yendar je že okrevala.

Iz Velesovega se nam piše: Dne 1. junija je utonil tukaj komaj eno leto stari otrok, po domače Tramučnikov. Starši so pustili otroka, ki še ni sam hodil, samega doma brez posebnega varstva. Otrok je zlezal k jarku in utonil, Starši, pazite na otroke!

Pretep nositelja bandera. Pišejo nam: Povsod pri procesijah na deželi je navada, da nosijo fantje bandera. Tako je nosil na dan sv. Rešnjega Telesa tako bandero tudi fant Kopač iz St. Valburga, ki pa je imel ljubavno znanje z nekim dekletom. Vsled tega je bil omadeževan in bi ga že takrat ne bi smel nositi bandera. Ker ga torej zadnjo nedeljo ni nosil v Trbojah, se je razjezil in je ob začetku procesije oklofotal svojega namestnika in mu izvil od bandera palico, katero je zlomil. Bandero je vsled tega padlo na cesto. Ovadili so ga sodišču. — Istotako sovraštvo je dovedlo tudi nekega fanta v Šenčurju, da je nadadel v ponedeljek zvečer nositelja bandera, ko se je peljal s kolesom. Prevrnil je tistega, mu prerezal cev na kolesu in mu puščal na hrbtu. Kdo je temu kriv?

Mrtvaški zvonček je zapel — kakor se nam piše iz poljanske doline — klerikalni posojilnici (zadrugi z omejeno zavezo) v Poljanah nad Škofjo Loko. Tužno so odmevali njegovi glasovi po Poljanski dolini tja doli do Škofje Loke. Marsikatero oko je bilo solzno, saj je bil pogreb resnično žalosten. «Delovanje» posojilnice v Poljanah je sodnijsko vstavljeno zaradi nerednosti, vršečih se v poslovanju, kajti, v kolikor se je moglo doslej konstatirati, je kakih 3000 K primankljaja. — To je gotovo vzgledno delovanje, katero mora prej ali slej obrodit — sadove, samo vprašanje je, kakšne?

V Selcih so pri občinskih volitvah zmagali v drugem in tretjem razredu klerikalci.

Občinske volitve. Pri dopolnilni volitvi občinskega odbora na Dovjem je bil izvoljen županom Franc Jakelje iz Dovjega in Janez Janša pa obč. svetnikom. — V Stražišču je izvoljen županom Fr. Šifrer, posestnik v Srednjem Bitnu, obč. svetovalec pa: Franc Rozman iz Stražišča, Luka Šmid iz Gašteja, Janez Stare iz Laborjev in Lovrenc Porenta iz Srednjega Bitna.

Kmetijska podružnica na Dovjem ima v nedeljo, dne 15. t. m. ob eni uri popoldne v hiši podružničnega načelnika svoj občni zbor. Na dnevnem redu je tudi dogovor glede nakup moštarne.

Tedenske malenkosti. V Bašlju, občina Preddvorska, je minuli torek toča popolnoma uničila poljske pridelke. — V Domžalah je zmaga pri obč. volitvah v III. razredu napredna stranka. — V Trziču je nastopil danes svoje službovanje notar dr. Winkler.

Otvorila se je minulo nedeljo iz Radovljice čez Savo v Kamno gorico ob velikanski udeležbi iz Radovljice, Kranja, Trziča, Ljubljane, Bleda itd. nova pot in novi most, katera je napravila radovljiška podružnica slov. planinskega društva. Ob poltreh popoldne so odkorakali izletniki z godbo iz Radovljice. Na vidnih mestih nove poti so vihrale slovenske trobojnice. Pred novim mostom, okinčanem z zelenjem in zastavami, pozdravi došlece načelnik radovljiške podružnice, gospod Hugon Roblek. Brhke Gorenjke so »zastrangale« most. Gospod Roblek je s tem mostom in novo potjo dokazal, da delovanje »Slovenskega planinskega društva« ni samo za šport, temveč velike važnosti v narodno-gospodarskem oziru, ter goji tudi narodno zavest. Pevci zapoje »Mila naša domovina«, godba pa zaigra veselo koračnico, nar kar se most odpre in izletniki odkorakajo čez njega. Med potjo so krasni razgledi, klopi, napisi in table s panoramami. V gostoljubni restavraciji gospoda pl. Kappusa v Kamni gorici se nato razvije vesela zabava ob petju in godbi. V imenu osrednjega odbora »Slovenskega planinskega društva« govori načelnikov namestnik gospod dr. Tominšek, ki se med drugim zahvali gospodu Robleku in vsem odbornikom radovljiške podružnice za neumorno delovanje. Pozdravi zastopnike češke podružnice, kranjske in zilijske, ki so se izleta udeležili. Zahvali se vsem onim, ki so gmotno podpirali to lepo napravo itd. Profesor dr. Prusek, ki se mudi sedaj na Bledu, pozdravlja v imenu češke podružnice, ter povdarja, da češki narod z veseljem opazuje gibanje Slovencev, še posebej delovanje »Slovenskega planinskega društva«. Gospod Roblek potem imenoma našteje in zahvali dobrotnike, ki so omogočili napravo novega mostu in nove poti, ter posebej našteje udeležnike, kakor podžupana ljubljanskega dr. Bleiweisa pl. Trsteniškega, deželnega poslanca Cirila Pirca, ravnatelja Šubica itd.

V Trziču bo danes zvečer ob osmih predaval dr. Julij vitez Payer »O čudnih dogodbah in težavah v polarnem svetu, ki jih je sam doživel pri treh ekspedicijah za severni tečaj, o Andréejevi usodi, o podmorskih ledenih ladjah itd.«

Glas iz občinstva. Pišejo nam: Primskovljani so letos najeli k procesiji sv. Rešnjega Telesa godbo kranjskega gasilnega društva. No, to je sicer lepo, da izkazujejo na ta način božjo čast, a lepo pač ni, da pridejo po plačilo za najeto godbo v Kranj k tistim, ki itak vzdržujejo godbo. Ali ni to umazanost? Pri tem pobiranju sta bila moža-ključarja tako nadležna, da se jih človek skoro ni mogel iznebiti. Umestno bi pač bilo, da bi policija iztrebila tudi take »berače«.

Križem sveta.

Razne vesti. V ponedeljek je prišlo v Lvovu vsled nesporazumljenja do krvavih dogodkov. Štrajkujoči zidarji so imeli shod na prostem, ko se je slučajno približal 15. pešpolk, vračujoč se z vaje. Zborovalci so mislili, da je vojaštvo poslano nad nje in so sprejeli vojake s kamenji. Iz bližnjih hiš pa se je celo streljalo na vojake. Seveda tudi vojaki niso gledali svojih pušek. Ranjenih je bilo 40 oseb, 5 pa ustreljenih, izmed katerih je eden umrl. Vojakov je ranjenih 10. — V Pragi se je vršil dne 1. junija velik manifestačni shod v prilog slovanskih vseučilišč. Za slovensko vseučilišče je govoril visokošolec gospod Rud. Šega.

Domača knjižnica.

Vseučiliški zbornik. Sestavila Janko Polec in in Bogomil Senekovič. Ta znamenita, 28 pol obsežna knjiga je izšla v založbi L. Schwentnerja v Ljubljani. Med časniškimi glasovi je med drugimi natisnjen tudi uvodni članek »Gorenjčev« iz 46. številke II. letnika povodom vseučiliškega gibanja na Slovenskem. Ta članek je spisal odlični sodruden našega lista.

Dve novi knjigi: Navihanci, spisal Rado Murnik, in Kralj na Betajnovi, spisal Ivan Cankar sta izšli v založbi g. L. Schwentnerja v Ljubljani. Več izpregovorimo v kratkem.

Listnica uredništva.

Gosp. J. P. pl. Šp.: Vaš spis je prišel za to številko prepozno, pride prihodnjič.

Gospodarske stvari.

Mestna hranilnica v Kranju. V mesecu maju 1902 je vložilo 247 strank K 74.172-77, dvignilo pa 334 strank K 75.292-76, 9 strankam se je izplačalo hipoteknih posojil K 16.140—. Stanje vlog iznaša K 2.800.184-89, stanje hipoteknih posojil K 1.766.583-97 in denarni promet K 315.337-98.

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu maju je 245 strank vložilo K 84.452-69, 171 strank dvignilo K 58.225-35; 26 strankam se je izplačalo posojil K 25.060—. Denarni promet K 265.036-83.

Mestna hranilnica v Kamniku. V mesecu maju 1902 je 105 strank vložilo 27.513-66 kron, 52 strank je dvignilo 19.632-39 K, 19 strankam se je izplačalo posojil 22.390—. Stanje vlog K 469.800-65. Stanje posojil 190.331-76. Denarni promet 123.506-46 kron.

Melioracijska dela na Kranjskem. V programu, ki ga je na povabilo vlade za melioracijska dela sestavil deželni odbor, so na Gorenjskem naslednja, ki naj se izvrše v dobi od 1903 do 1912: vodovod v Kranju (580.000 K), uravnava kamniške Bistrice (1.400.000 K) in Sore pri Selcih (100.000 K). Za osuševanje ljubljanskega barja je določenih 4.200.000 K. — Skupna svota vseh del na Kranjskem je proračunana na 15 milijonov.

Darila.

Odbor dijaške kuhinje v Kranju je prejel od 15. marca do konca maja t. l. sledeče darove; poslali so: neimenovan v Mengšu 40 K, Anton Kocijančič, župni upravitelj v Gojzdu 2 K, I. okrajna hranilnica in posojilnica v Kamniku 25 K, »zmota pri računu« 1 K, Marijana Šolar iz Podbrezja 10 K, durakisti v gostilni gospoda P. Mayr-a 4 K 80 vin. (od dveh večerov), neimenovan za pirihe 2 K, neimenovana znamka 60 vin., za zgubljeno palico v Emavsu 1 K, prof. kolegij za april 10 K, gospod Rudolf Kokalj, blagajnik okrajne bolniške blagajne v Kranju 100 K kot pirihe (izročil mu jih je gospod Ivan Zupan, posestnik in usnarj v Kranju, Savsko predmestje, hišna št. 33, za odstop proti njemu uložene tožbe radi častikraje), gosa Mar. Korošec, nabrala ob priliki pogreba gospoda Jos. Hummerja v Celju 10 K, gospod dr. Ign. Jelovšek, c. kr. okr. zdravnik v Radovljici 20 K, rodbini Pršinova in Rihtersičeva v Senčurju 6 K mesto venca na grob pokojnega Aleša Berganta, iz istega namena gospodična N. Šlajpah, učiteljica v Senčurju 1 K, kranjska hranilnica v Ljubljani za leto 1902 100 K, A. Z. mesto obletnica po svojem bratu 5 K, prof. kolegij za maj 10 K, županija Trzič, med tržani nabranih 139 K, gospodična Lojzka Rebol in njena sestra Angela, omožena Zaplotnik skupaj 2 K, g. prof. Simon Rutar v Ljubljani 4 K, gospod Štefan Rojnik, rač. oficijal pri c. kr. namestništvu v Gradcu 6 K, Frančiška Križnar, posestnica v Pivki 2 K, »vse odpuščeno« v Podbrezjah 1 K, »razžaljeni črnovojnik« istotam 1 K, mesto venca na krsto umrle bl. gospe Iv. Majdičeve 116 K (imena in doneske gl. »Gorenjca« št. 21); gospoda Ivan in Janko Majdič kot zahvalo za petje pevskega zbora tukajšnje narodne čitalnice ob priliki pogreba nepozabne soproge in matere 50 K in kot dopolnilo tega zneska 50 K, skupaj 100 K; g. J. Urbančič, graščak na Turnu 20 K, g. J. Ramoveš, župnik v Poljanah 40 K in »neimenovana« iz Trbiža 10 K. — Izrekaajoč vsem p. n. darovalcem in darovalkam iskreno zahvalo za poslano prispevke priporoča odbor »Dijaške kuhinje« v Kranju ta prepotrebni zavod nadaljni naklonjenosti blagih dobrotnikov.



Blag. gosp.
Gabrijel Piccoli,
lekar,

dvorni založnik Nj. svet. papeža Leona XIII.
v Ljubljani.

Potrjujem prejem steklenic Vaše **tinkture za želodec**, katero morem najto-pleje vsakomur priporočati, kajti rabim jo že od leta 1878. in zmiraj mi je kot izbornu učinkujoče zdravilo služila pri želodčnih in črevesnih boleznih.

Krmin, 13. maja 1897.

Miroslav Leitner,
c. kr. davčni blagajnik.

Z uporabo Vaše izborne **tinkture za želodec** sem rešen skoro dve leti trajajoče želodčne bolezni ter sem popolnoma ozdravel, kar z lahko vestjo potrjujem in to tinkturo za želodec le priporočam vsem, ki trpe na želodčni bolezni.

Strasoldo (Primorsko), 6. marca 1898.

III. 166-38

Karel grof Strasoldo.

Posamezne številke „Gorenjca“

se prodajajo po 10 vin. v

Škofji Loki pri g. M. Žigonu, trafika na
glavnem trgu;

Radovljica pri g. Otonu Homannu, glavna
trafika.

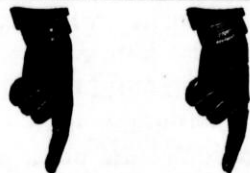
V službo se takoj sprejme pod jako ugodnimi pogoji

mlinar

ki zna samostojno mleti.

86—1

Kje? pove iz prijaznosti upravništvo „Gorenjca“.



1—18

V zalogi graškega piva pivovarne

Puntigam

se dobiva vsaki dan sveže svetovno priznano
izvirno: carsko, marčno, salonsko in bavarsko

pivo v sodih in steklenicah.

Točna postrežba, nizke cene!

Zaloga Puntigam v Kranju

v hiši g. Prevc.

Stanovanje za letoviščarje

s popolno opravo in kuhinjo se takoj

odda v najem.

Več se izve v upravništvu „Gorenjca“.

85—1

Priznano najboljše

oljnate barve

smlete s stroji najnovejše sestave, prekašajo
vsako konkurenco po finosti, ki omogočajo z
jako majhno množino pobarvati veliko po-
vršino, razpošilja

po nizkih cenah

Adolf Hauptmann

v Ljubljani

tovarna oljnatih barv, firneža, laka in
steklarskega kleja.

82—2

Ilustrovani ceniki so brezplačno na razpolago.

Večkrat premitano!

Glinaste peči, štedilnike, banje

za kopeli, kakor tudi kipe, vaze in
druge glinaste izdelke
v vseh barvah, tepežne in cene
priporoča prva in največja

tovarna

pečij in glinastih izdelkov

August Dreise

75—4

v Ljubljani.

Tvrdba R. MIKLAUC

LJUBLJANA, Špitalske ulice šte. 5

naznani, da je že popolnoma založena s

spomladanskim blagom.

Posebno omenim o svoji jako veliki suknjeni zalogi
za moške, kakor kamgarn, štof, ševiot, gorenj-
sko sukno i. t. d., katero blago prodaja po krojaških
cenah, torej cenejši kakor povsod drugod.

Omenim nadalje tudi, da je v zalogi najnovejše
blago za ženske obleke v vseh barvah in cenah od 30 kr.
naprej. Tudi imam prav lepe barhente, kambrike,
kotenine, cvilih za postelje, koce, odeje i. t. d.

V vseh vrstah rut vedno zadnje novosti. Torej po-
vabim sl. občinstvo na nakup, da se prepriča o posebno
ugodnih cenah, o dobrem blagu in prijazni postrežbi.

Splošnovanjem **R. Miklauc.**

Otvoritev gostilne in priporočilo.

Slavnemu občinstvu, letoviščarjem in iz-
letnikom na Bled uljudno naznanjam, da
sem prevzel

gostilno „pri panju“

v Gradu na Bledu št. 47 in 48.

Priporočam letoviščarjem in potnikom
lepa stanovanja po primernih cenah, s pri-
stavkom, da se dobivajo vedno gorka in mrzla
jedila ter točijo izvrstna štajarska in dolenska
vina. Imam tudi zalogo **prve gorenjske**
pivovarne M. Mayrja v Kranju. Po-
strežba točna, cene nizke. — **Lep vrt s**
kegljiščem, kjer je krasen razgled po celi
Gorenjski, je p. n. gostom na razpolago.

Za mnogobrojen obisk se priporoča

Davorin Vrlinšek
gostilničar.

78—3

Prodaja na debelo!

Prodaja na drobno!

Naprodaj je več novih in rabljenih

HARMONIK

nemškega in dunajskega sistema. Kje se zve v
upravnistvu „Gorenjca“. 1—23

JOSIP WEIBL

J. Spreitzerjev naslednik

LJUBLJANA, Slomškove ulice št. 4

Stavbeno-umetno in konstrukcijsko ključavničarstvo.

Žično omrežje na stroj, obhajilne mize, ograje na mirodvoru,
obmejno omrežje, vežna vrata, balkoni, verande, stólpne
križe, štedilnike i. t. d. 81—2

Špecialiteta: valjični zastori (Rollbalken).

Stavbinska kleparska dela

vsakovrstna, iz poljubnega gradiva. — Najcenejša izvršitev lesno-
cementnih streh in pokrivanja s strešno lepenko ter v
to spadajoče poprave z jamstvom najsolidnejega dela. — Zaloga
strešnega laka, lesnega cementa in strešne lepenke v najboljših kako-
vostih. — Strel vodne naprave po izkušeni sestavi.

Ustanovljeno 1861.

L. M. ECKER

Ustanovljeno 1861.

LJUBLJANA, dunajska cesta št. 7 in 16.

Vodne instalacijske naprave vsake vrste, napeljava v hiše, zveza z
obstoječimi vodovodi, premembe in vsakršne poprave. Zgradba stra-
nišč in kopelnih naprav od preproste do najfinejše izvršbe proti
jamstvu primerne, trpežne dela. — Proračuni na zahtevanje
brezplačno. 114—45

59—6

Edvard Allgäuer

klet sadnega soka

Altenstadt, Predarlsko

je najboljša in najtrajnejša domača
pijača mošt

se napravlja iz Etterovega sadnega soka.

Razven vode ni treba nobene primesi,
tudi sladkorja ne, ker je ta že v
sadnem soku.Popolno čist in narejen le iz sadnega
soka in sladkorja ter ima veliko
prednost pred kemično narejenimi
umetnimi izdelki za mošt.Deset litrov sadnega soka pridejanih
120 litrom vode, da po kipenju 130
litrov mošta prve kakovosti**jako lepe barve!**

Preprosto izdelovanje.

Nedosežne dobrote in trpežnosti ter
okusa.

Zaloga pri gospodu:

Francu Dolencu v Kranju.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite
železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-
skega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in
strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna,
vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode
tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter
vsega družega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje),
lončene cevi, samokolnice, oprav za strel vodne, ter vse v stroko že-
lezne trgovine spadajoče predmete.

☛ Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo. ☛

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

priporoča Iv. Pr. Lampret, tiskar v Kranju.

Kuvete in vizitnice po najnižji ceni

Usojamo se naznaniti s tem, da gospod
Ignacij Valentinčič iz Ljubljane ni več

glavni zastopnik

našega zavoda, da torej tudi ni več opravičen
prejemati zavarovalnine na naš račun.

Namesto gospoda Valentinčiča smo poverili

glavno zastopstvo za Kranjsko

gospodu

Francetu S. Rojniku

v Ljubljani, pred škofijo št. 21

in prosimo vsakega, da se v vseh zavaroval-
nih zadevah zaupno obrne do gosp. Rojnika.

CONCORDIA

59—9 Libersko-brnska vzaj. zavarovalnica.

Andrej Boucon

159-39 LJUBLJANA

Prule (Sredina) št. 18

TOVARNA ZA IZDELOVANJE

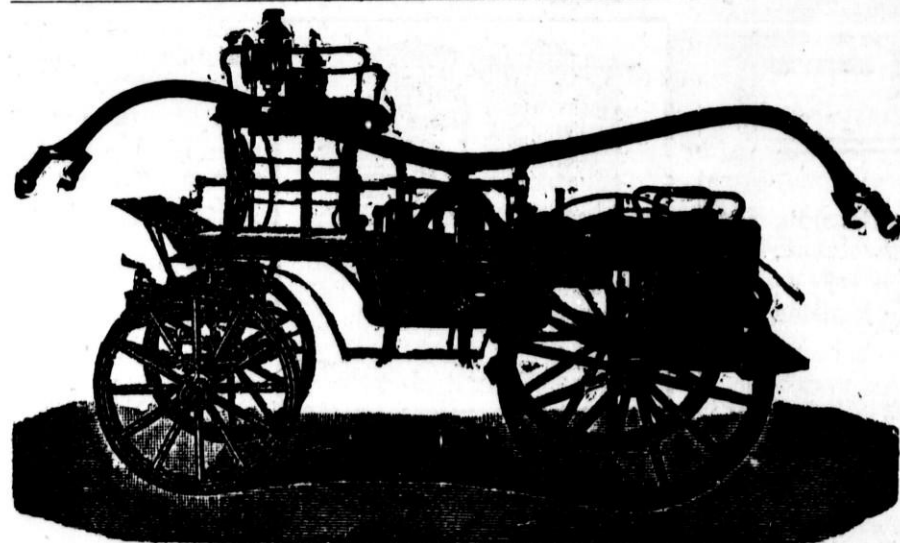
VSAKOVRSTNIH STOLOV

MIZ ZA VRTOVE

in vseh v to stroko
spadajočih pred-
metov, kise izvršujejo
natančno po naročilu.

Zunanja naročila se iz-
vršujejo točno in po najnižjih
cenah.

Ceniki se razpošiljajo zastoj in
frankovano.



Vnovič znižane cene!

Poljedelski stroji vsake vrste, po-
sebnost priznana najboljši gepeljni,
mlatilnice in slamoreznice.

Pluge, železne, katere ni treba
držati in s katerimi se lahko
orjejo tudi ozki kraji po gld. 30-

Brane za travnike in njive.

Trombe za vodo in gnojnico vsake vrste.

Cevi za vodovode in vodnjake, najceneje.

Klinje, jermena in drugi posamezni deli za stroje

se dobijo v najboljši izvršitvi v skladišču 108—49

Fran Zeman

v Ljubljani, Poljanska cesta št. 24 („pri Korenu“)

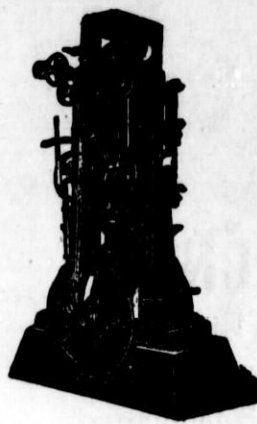
Predtiskarija
FRANJA

Predtiskarija
MERŠOL

LJUBLJANA, Mestni trg št. 18

priporoča svojo bogato zalogo pričetih in izvršenih žen-
skih ročnih izdelkov, vsakovrstnih, jako ličnih **vezenj**,
krojaških potrebščin ter raznega drobnega blaga — po
zelo zmernih cenah. 158-38

Monogrami in risarije se v poljubnih bojah in slogih
vvezujejo na vsakršno blago. — Zunanja naročila se iz-
vršujejo točno in ceno.



G. Tönnies

Ljubljana 76—3

tovarna za stroje, železo
in kovinolivarna

priporoča kot posebnost vse vrste

žage in vse stroje

za obdelovanje lesa, ame-
rikanske turbine, bencin-
motore in parostroje.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic,
kmetijskih strojev, I. moravska mehanična
tkalnica ceví in pasov

R. A. SMEKAL

v Cechu pri Prostjevu in Smichow-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

priporoča 13—20

slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebni-
kom **brizgalnice** vsake vrste, s **patentom proti**
zmrzlini in s priredbo, da tiste na obe strani
vodo vlečejo in mečejo, **parne brizgalnice**,
s kojima zamoreta samo dva člveka opravljati
delo — naučba v teku treh dni — ter ne po-
trebujejo izprašanega strojevodjo; dalje vse drugo
gasilno orodje, čelade, pase, sekirice, lestve
i. t. d., **kmetijsko orodje** in **Peronospora-**
brizgalnice. — Roba solidna elegantna in ceno.
Plačila po dogovoru.

Podružnica R. A. Smekal v Zagrebu.

Birmanska darila



ure, zlatnino
in srebrnino
po jako nizkih cenah

priporoča

H. SUTTNER, urar

v Kranju. 73-4

Ceniki zastonj in poštne prosto.

Stanje hranilnih vlog:
1.200.000 K.

Rezervni zaklad:
nad 36.000 K.

Posojilnica v Radovljici

registrovana zadruga z omejenim poroštvo
sprejema hranilne vloge vsaki dan in jih obrestuje
po 4½ odstotka

brez odbitka rentnega davka, katerega posojilnica
za vložnike plačuje iz svojega. 20-20



Šivalni stroji in kolesa

Tovarniška zaloga 109-49

Ivan Jax-a v Ljubljani

Dunajska cesta 17

priporoča svoje najbolj priznane

šivalne stroje in kolesa

Ceniki se dopoljujejo na zahtevanje zastonj.



JOS. POGAČNIK

krojaški mojster v Radovljici štev. 41

priporoča slavnemu občinstvu

svojo delavnico za izdelovanje

Raznovrstnih
oblek

za gospode, uradniških uniform, salonskih,
turistiških in kolesarskih oblek, havelokov,
površnikov za spomladansko in letno sezono.

Različno blago, in sicer najmodernejše je vedno
14-20 v zalogi.

Več zidarjev in težakov

sprejme pri zidavi mestne klavnice v Kranju

Jurij Jenko

83-2

zidarski mojster.

Zaloga „Belske kisle vode“

(Vellacher Sauerbrunnen)

3-11

pri Albinu Rantu, Kranj, Savsko predmestje.

1 zaboj (50 steklenic) 8 K.

Najboljše strune za citre, gosli in kitare.



Kathreinerjeva
= Kneippova
sladna kava. =

Nobena gospodinja
naj ne odlašaja dalje
uvesti to zdravo in
okusno kavo pijačo.

R. LANG, Ljubljana (Kollzej)



tovarna za modroce na peresa
in posteljno opravo, zaloga
pohištva,

priporoča vsake vrste

modrocev, posteljne vloge, zrcal, podob,
otročjih vozičkov, naslonjačev, počl-
valnikov (sofa, kanape, divan) in
sobno opravo 60-7

po najnižjih cenah.

Cenike s 300 podobami pošlje
zastonj in poštne prosto.

Prodaja tudi na obroke.

Razpošiljanje točno.

Izdaja vsako soboto zvečer, če je ta dan praznik, pa dan poprej. — Velja po pošti prejemati za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni, za četrt leta 1 krono. Za Kranj brez pošiljanja na dom stane za celo leto 3 krone, za pol leta 1 krono 50 vinarjev. Dostavljanje na dom stane za celo leto 60 vinarjev več. Posamezne številke stanejo 8 vinarjev. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne osira. — Za oznanila plačuje se za petivrsto 10 vinarjev, če se tiska enkrat, 8 vinarjev, če se tiska dvakrat, če se tiska večkrat, pa po dogovoru. Uredništvo in upravnštvo se nahaja v hiši štev. 105 nasproti župne cerkve. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnina reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Poslano*)

visokorodnemu gosp. Fr. Šukljeju, dvornemu svetniku v pokoju in graščaku v gradu pri Kamnu.

Istina je, da ste bili v starosti 53 let vpokojeni, ko ste jedva dosegli dostojanstvo dvornega svetnika.

Istina je nadalje, da ste graščak, saj Vi lastite grajsko poslopje nekdanjega veleposestva «Steinbrückl», h kateremu spada dandanes le še dober maselje grunta. Te parcele so še vpisane v c. kr. deželni deski. Sodišče v Ljubljani jih je hotelo potisniti med zemljišča podgorskih kmetov, toda nekdo se je temu protivil. Tudi ste datirali neko v časopisu objavljeno polemiko: v gradu pri Kamnu.

Spominjali se morebiti še boste, da ste ministrstvu in deželni vladi v Ljubljani ponudili, ko ste zvedeli, da se išče v pomeriju Novega mesta stavbišče za zgradbo novega gimnazijskega poslopja, ker je staro za nič in na premajhnem prostoru, v nakup za to zgradbo svojo njivo, glavni grunt Vašega veleposestva, in ki meri kakih 8 oralov ter leži daleč tam na koncu Kandije blizu Šmihelskega pokopališča, «wo die Türken aufeinander schlagen». Od Podgorcev, oziroma merodajnih duhovnikov v občinskem odboru občine Šmihel-Stopiče ste se dali voliti v gospodarski odbor te občine, oziroma odbora, v katerem, ali boljše rečeno z njim delate sedaj na to, da pride gimnazija iz našega mesta in se premesti na Vašo grajsko njivo. Kakih 100.000 kron na leto bi tako sčasoma prešlo iz mestnega prometa. Za Vas, skozi katerega roke so šli na leto milijoni goldinarjev, je to seveda bagatela, dasiravno ste častni občan Novega mesta. — O milijonih ste pred volilci govorili pred par leti meseca avgusta na tistem volilnem shodu v Novem mestu, ki je bil začetek tistega teatra, v katerem sta se Vi in dr. Šustersič kot virtuoz v medsebojnem krščanskem klofutanju kazala našemu malemu slovenskemu kmetu, a pozneje se pa objemala za kulisami. (Glej «Slovenca» št. 235 tistega leta, v kateri stoji, «da sta se poravnala».)

Nam Novomeščanom, razen duhovščine, pa ta Vaša nakana ni bila všeč in akoravno smo prepričani, da na Vaši grajski njivi nikdar ne bo stalo gimnazijsko poslopje, smo se vendar jezili nad našim častnim občanom.

Bil sem, visokorodni gospod dvorni svetnik, tako prost in sem poslal v «Slov. Narod» dopis, v katerem sem popisal Vaš krasen projekt, neimenujoč Vašega prečastitega imena. Pisal sem popolno resnico. — Vistna to odgovorili v «Slovencu» z dne 31. maja t. l. kot sotrudnik tistega s šifro «—j—». Priznali ste resničnost mojih navedeb. Saj tedaj ni bilo pametnega razloga za repliko. Ali hoteli ste se znositi nad mano. Replicirali ste le s psovskami. Ne jedne originalne psovske pa niste imeli «am Lager». — Razen potrdila mojih dolžitev in nekaj kruljavega opravičevanja vaše ponudbe, je vse drugo psovanje moje osebe. To je razumljivo, če se mora človek prilagoditi kot sotrudnik kakega strankarskega glasila njegovim maniram, na katero glasilo je prej pljuval. Kakor kapelani psujejo proti meni že dolgo let, da ne rečem kaj drugega, tako ste storili tudi Vi. Jaz ne morem lahko vzeti, da je gospod «Hofrat» s svojo originaliteto že pri bližnjem šmihelskem pokopališču. Tako, kakor Vi, so pisali moji prijatelji-kapelani skozi vseh 30 let mojega dosedanjega žurnaliziranja in agitatorstva. Hvala Bogu včasih na teden po dvakrat, ker so se jezili nad mano. Hoteli so mi parkrat krasti poštnje, a so nehali, ker so moji sosedi-duhovniki rekli, da sem pošten človek. Pa tako Vaše originalno psovanje me ni motilo v srečnem in zadovoljnim mojem življenju. Vi dobro veste, da se nebeško lepo počutim v krogu svoje družine. Zapomnil pa si bom seveda te surovosti c. kr. dvornega svetnika.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le v toliko, kolikor zahteva zakon.

V omenjenem dopisu ste imeli tudi pogum, da ste v njem zagovarjali Vaš žalosten projekt, ki je res tako žalosten, kakor ona stran bližnjega šmihelskega pokopališča, ki leži proti Vaši grajski njivi in na katerem pokopujejo usmiljeni naši bratje reveže — «die Namenlosen». In zaradi tega sem spisal dopis za «Slov. Narod», v katerem sem opisal zgodovino Vašega življenja od tistihdob, ko sva z dr. Poznikom v tistih treh za Vas usodepolnih volitvah pred 18 leti za Vas nastopila. Jaz novinec v Novem mestu sem pomagal Vam, od vseh treh strank preganjanem, opljuvanem in ubogem človeku do tiste slavne bitke in zmage, ki je odločila o Vaši usodi in Vam omogočila ven priti iz razmerja, ki je bilo najtrpkejše, kar se kje najti more; ki Vam je pa odprla pot do pridobitve večje in prav velike plače iz davkov in dolgov Avstrije, do «gradu pri Kamnu» in v najlepši moški dobi 53 let do pokojnine — 10.000 kron. Popisal sem v tem dopisu, kaj smo nekateri Novomeščani, Belokranjci in tudi drugi storili takrat za Vas. Vi dobro veste, koliko smo imeli truda, koliko smo potrosili za Vas denarja, koliko smo agitatorji morali tedaj pretrpeti, psovanja in sumničenja lopovskih lastnosti za Vašo izvolitev.

V tistem dopisu sem popisal tudi Vašo nadaljnjo pot. Vi znate, da jaz jako dobro poznam to zgodovino. Popisal sem nadalje, kako smo Vas pozneje imeli v najlepši časti in storili vse, da Vam pomagamo naprej. Nobeden oče ne more tako skrbno skrbeti za otroka. V Vaših najveselejših, v Vaših najuspešnejših, a tudi v Vaših najtrpkejših urah življenja se Vam mora, če imate kolikaj človeškega srca, prikazati ta idealna nesebična, ta najsrčnejša ljubav do Vas in v največji nesreči, največji sreči bi moral pogledati na to krasno prikazen.

Popisal sem potem tudi drugo, ki je sledilo potem, posebno natanko pa dogodljaje, ki so se vršili od tiste veseloigre z dr. Šustersičem naprej do 1. junija 1902. Saj sami veste, koliko tragikomičnih je bilo vmes. Vršili so se hitro zaporedoma in komaj smo prišli samega smeha in obžalovanja do miru. Nekaj jih je bilo seveda tudi takih vmes, da ste se Vi jezili, ker smo stali na straži proti Vam in se Vam ni posrečilo, česar ste se nadejali, temveč se je vršilo, kakor so zahtevale koristi stranke in koristi meščanov.

Po tej zgodovini bi se pokazala Vaša ponudba grajske njive in Vaše stremljenje v jako čudnem svitu.

Ta dopis sem poslal uredništvu «glasila slovenskega razumnštva», kakor ste po «Slovenčevem» slogu v navedenem dopisu nazivljali «Slovenski Narod». A dobil sem pismo od uredništva, da ga ne more sprejeti, ker je dal dr. Tavčar glede predstoječega dvoboja posebno instrukcijo. Seveda sem dopis zahteval nazaj. Na razpolago Vam je, a zaprite vrata, ko ga berete, da boste sami z njim in pripravili si boste dovolj mrzle vode. Poznam Tavčarjeve nazore o Vas. Mož še vedno misli, da ste pošten, — kaj bi že dejal? — no, somišljenik njegov, ki pa sicer po potih, kakor jih Vi hodite v zadnjih letih, hoče koristiti naši stranki.

Dr. Tavčar mi je zgrenil veselje, da podam fotografično zvesto podobo o Vas ter se Vam pri tej priliki v imenu Novomeščanov zahvalim za Vašo preveliko ljubezen do njih, za ljubezen še posebno Vam v teh časih, v katerih ste postali «uzor-katolik» in ki sedaj najbolj veste, kaj je krščanska ljubezen do bližnjega in zlasti do tistih, ki so Vas preganjanega in opljuvanega tako gostoljubno vzeli pod svojo streho ter Vas tudi obuti in obleči pomagali.

Škoda je, da je dr. Tavčar takega mnenja; najin dvoboj bi bil jako zanimiv in bi občinstvu povedal dovolj. Poljubite v zahvalo za to dr. Tavčarju roko. — To zame jako poniževalno odklonitev mojega dopisa, sem jaz «oblastnež» — kakor me Vi nazvati blagovolite — (kdo se ni smejal, ko je to bral v Vašem dopisu!) vendarle objavil, kakor vidite. — Bila sva 16 let prijatelja, jaz sem Vam bil odkritosrčen in jaz od Vas za se nisem mogel pričakovati nobenega dobička. — Storil

sem za Vas, kar je bilo možno storiti »borniranemu liberalcu«. (Ta epiteton ste mi tudi dali.) Ta »borniran liberalce« je imel včasih toliko duha, da je prekrizal, da reši »Šuklje« agitacijske načrte združenih jako pametnih ljudi, kakor so bili tedanji Nemci: gg. pl. Ullpitsch, oba pl. Langerja. dalje kanonik Klun, ves duh tedanjega gimnazijskega učiteljstva in skoro vseh justičnih uradnikov. Saj veste, kdo vas je tedaj maral in kdo Vas je spoštoval, Vaši stanovski bratje so bili najzagrizenejši Vaši sovražniki. Ali kakor sem Vam na razpolago, sem vendar moral v zadnjih letih z Vami skleniti račun in Vam pod noge metati polena. Imeli ste dovolj opravka z njimi in ga boste se imeli. To pa le zaradi tega, ker sem dobil ravno nasprotno prepričanje o Vas, kakor ga ima dr. Tavčar in kot agitator sem moral vsajati že zgodaj in pripravljati teren že zgodaj, da je bila potem agitacija uspešna. Tega nekdo ne upošteva, pa je to taktika povsod drugod.

Ker mi »Slovenski Narod« ni bil na razpolago za dvoboj z Vami, bi se bil mirno vsedel in kratko pisal Tavčarju: »Zdaj si jo pa dobro pogodil.« Novomeščanom pa, ki pričakujejo in zahtevajo, da »Hofratu« v spomin pokličem profesorja Šukljeja, bi rekel, da dr. Tavčar za to nima prostora v svojem listu. A ker dr. Tavčar o Vas misli še vedno tako, kakor sem povedal gori, sem napisal to poslano, ki Vam naj bo moje zadnje poleno. Naši duhovniki Vam morajo pa sedaj še manj zaupati.

In končno še nekaj! Penzija vpliva jako neugodno na Vašo omiko; če pojde tako dalje, bo vplivala tudi na zdravje, in zdravniki Vas bodo zopet poslali v Mozirje.

Zaradi mene imate sedaj prosto pot. V imenu onih Novomeščanov pa, ki bi bili hudo oškodovani, ako bi se izpolnilo Vaše stremljenje glede gimnazija in drugega, kar Vi nameravate kot odbornik gospodarskega odseka v Kandiji, Vam povem to, da daste — saj ste pri vladi vsemogočni, kajne!?! — vzdati v novo gimnazijsko poslopje diplomo častnega občana Novega mesta.

V Novem mestu, dne 4. junija 1902.

Dr. Slanc m. p.

Loterijska srečka dne 31. maja t. l.

Trst: 8 33 1 22 80

Tedenski sejem v Kranju dne 2. t. m.

Prignalo se je 192 glav goveje živine, 9 telet, 506 prašičev, — ovac, — koze, — buš. — 50 kg: pšenice K 9'25, prosa K 6'50, ovska K 7'50, rži K 8'50, ajde K 7'—, ječmena K 7'50, krompirja K 2'80.

FRAN DETTER LJUBLJANA
na Starem trgu štev. 1

Prva in najstarejša 156—38

zaloga šivalnih strojev.

Tu se dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji. Posebno priporočam svoje izvrstne slamoreznice in mlatilnice, ki se dobivajo v zlic njih izbornosti ceno. — Ceniki zastoj in poštne posre.

Tovarniški poslovođa

se išče

za tovarno na Kranjskem. Zahteva se znanje slovenskega jezika v govoru in pisavi, izurjenost v navadnem računstvu, zanesljivost in treznost. Prednost imajo oni, ki so že služili v kaki tovarni kot poslovođe, delavski nadzorniki ali pazniki, posebno oženjeni.

Lastnoročno pisane ponudbe s popisom dosedanjega službovanja naj se pošljejo pod naslovom »Poslovođa A 92« na upravnništvo »Gorenjca«.

87—1

Več sto centov slame
(otepov) vsake vrste
I star cent stane I gld.
ima naprodaj

Mavr. Mayr
pivovarna v Kranju. 77—3

Mestna hranilnica
v Kranju
obrestuje hranilne vloge
po 4 odstotke
brez odbitka rentnega davka
2—11 katerega plačuje iz lastnega.

Stanje vlog K 2,800.184'89. Stanje hipoteknih posojil K 1,766.583'97.

Doktorja pl. Trnkoczyja

preizkušena zdravilna in redilna sredstva, preizkušena 167—18 že mnogo let, priporočila in razpošilja

lekarna Trnkoczy v Ljubljani.

Najceneje se dobivajo v podpisani lekarni, če se naroča po pošti, odkoder se ta zdravila vsak dan na vse strani sveta z obratno pošto s poštним povzetjem takoj pošiljajo, tudi celo samo jeden komad z natančnim navodilom o uporabi.

Za številne gospodinje, dojenčke, otroke, nervozne, okrevajoče, slabotneže, malokrvne, bledične, za vsakega bolnika, sploh za vsakega se namesto brezmočne, razdražujoče kave in ruskega čaja doktorja pl. Trnkoczyja **Kakao sladni čaj** priporoča kot tečno, krepilno, zdravo in najcenejše hranilno sredstvo. Zavojček (četrt kile vsebine) 40 h, 14 zavojčkov samo 5 K.

Dalje se priporoča: Doktorja pl. Trnkoczyja **Želodčne** kapljice. Izorno sredstvo za želodec. Deluje pomirjujoče, krepilno, boleš utesuje, tek vzbujajoče, čisti želodec in pospešuje prebavo. Steklenica 40 h, pol tucata 2 K.

Kroglice odvajalne, želodec čistilne. Čistijo želodec, odvajajo blato, odpravljajo napenjanje in zabasane želodca brez vseh bolečin, kakor se to čestokrat pripeti pri drugih kroglicah. Skatlja 42 h, šest skatlic 2 K 10 h. — Pocukrene kroglice. Skatlj 80 h, tri skatle 2 K.

Prsni, plučni in kašljev sok ali zeliščni sirup, prirejen za lahko razvarljivim apnenim železom, utesuje kašelj, razvarja sliz, lajša bol in kašelj, vzbuja tek in tvori kri. Steklenica 1 K 12 h, pol tucata 5 K.

Drgnilni ali udov cvet (protinski cvet, Gichtgeist) priporočljiv je kot boli utesujoče, lajšajoče drgnjenje v križu, rokah in nogah, kot novo poživljajoče drgnjenje po dolgi hoji in težkem delu. Steklenica 1 K, šest steklenic 4 K 50 h.



Tinktura za kurja očesa,

Preizkušeno sredstvo proti boleznim kurjim očesom, bradavicam, roženici, zulfem in ozeblinam. Ima to veliko prednost, da je treba s priloženim čopičem bolno mesto zgolj namazati, Steklenica 80 h, šest steklenic 3 K 50 h.



Ker je vedna skrb p. n. ekonomov, poljedelcev, živinorejcev i. t. d. obrnjena na vzdrževanje zdrave in krepke živine, opozarjamo iste posebno na doktorja pl. Trnkoczyja redilne pripravke za živino.

Doktorja pl. Trnkoczyja

Živinski redilni prašek za notranjo rabo pri kravah, volih in konjih. Ze blizu 50 let z najboljšim uspehom uporabljavan, kadar krave nočejo zreti, in da se zboljšuje mleko. Zavojček z navodilom glede uporabe 1 K, pet zavojčkov samo 4 K.

Prašičji redilni in krmilni prašek. Varstveno in dijetelčno sredstvo za prašiče. Za notranjo rabo, služi za tvorbo mesa in tolače. Zavojček 50 h, pet zavojčkov samo 2 K.



Varstvena znamka.

Pozor! Želi kdo samo en kos od teh sredstev, tedaj se tudi omenjeni en kos pošlje takoj s poštним povzetjem.